

Богъ-Спасителъ!“ ... А сега честито Рождество Христово, мила Мике, и прощавай! Бързамъ, до виждане...

Момиченцето подскочи, вдигна се леко нагоре, блесна и изчезна. Мика отвори очи. Тя бѣше пакъ въ стаята, на майчинитѣ си рѣже. Лампата грѣеше право въ очитѣ ѝ.

— Мамко, мамко! — завика Мика, като се оглеждаше плахо — де е момиченцето?

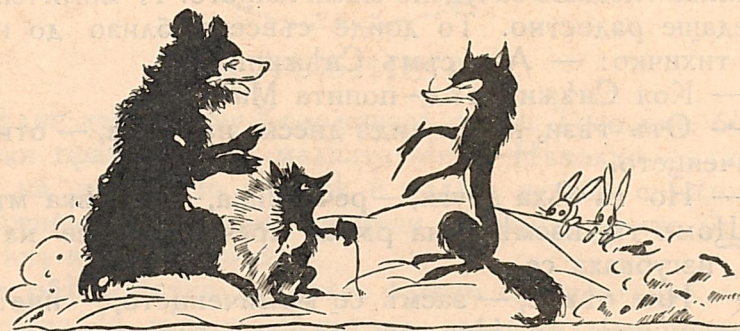
— Кое момиченце, чедо? — попита майката.

— Това... дето слѣзе отъ елхата. Де е то?

Майка ѝ разбра какво е станало, засмѣ се и рече:

— Момиченцето отиде да поздрави и Анка съ Рождество Христово. Хайде сега да спишъ, а до година то пакъ ще дойде да те навести.

Георги Райчевъ

КОЛЕДАРИ

Свика хитрата Лисана
мързелъ Ежка и Мецана.
Размишляваха и трима
и решиха — тая зима
Бъдни вечеръ щомъ ги свари,
да се сторятъ коледари.
Да обходятъ най-напредъ
всички къщи — редъ по редъ
отъ комшия до комшийка
и у баба попадийка,
че у нея — Богъ да чува,
тя съ пѣтелъ ще ги дарува.
„Вече работата стана —
каза хитрата Лисана. —
Гласовѣтъ ни сж ясни.